

BASTER (6) *sb m*

baster (4), **bastert** (2), **bastard** [*Linde*]; baster *Klon Wor* (3); bastert *GliczKsiąż*; baster : bastert *Mącz* (1 : 1).

a jasne; teksty nie oznaczają é.

sg N baster (1), bastert (1). ♦ pl N bastrowie (2). ♦ A bastry (1). ♦ I bastertami (1). ♦ [L bastardzie].

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

1. *Dziecko nieprawego łoża, nieślubne, bękart; notus, spurius Mącz [bastardus Łac śr] (6) : GliczKsiąż B5; Notus Bálter/ Bękart/ z kurwy łyn. Mącz 251b, 411a; Karmią bękarty/ od żon zamieni mężowie. (Pokrzywnikami Polak takie dziecka zowie) [...] Oycowicowie drobni/ łpokoyni/ pokorni: Báltrowie łą fzczeńliwi/ łwowolni/ vporni. KlonWor 61, 61, 62.*

2. [*Gatunek wina, wino nienaturalne, zaprawione, w gorszym gatunku: drugdzie ie [pigwy] w ipfemie abo w bałtardzie obwarzaią. Cresc 1549 410 (Linde).*]

Synonimy: 1. bebiś, bękart, bęsz, nalezionek, pokrzywnik.

KN